

Ko sliši lev te besede, mine ga vsa jeza in hlastno povpraša lisico: „Povej mi to zdravilo, kje si ga našla?“

„Ovij svoj trebuh in svoja rebra“, pravi lisica, „v toplo kožo, ki si jo potegnil z volka. To ti bo pomagalo!“

Lev se razveseli in ukaže, da naj volka takoj živega oderó. In lisica je sama pomagala pri tem opraviilu ter je pošepetala volku v uho: „Kdor drugim jamo koplje, sam v njo pade.“

Ezop.

Nevarno igranje.

(K sliki.)

Avadni pregovor pravi, da so miške takrat dobre volje, kadar ni mačke doma. Pridejati bi mu pa smeli še nov pregovor, ki bi svetu oznanjal, da so tudi mačke dobre volje, kadar ni človeka doma. Posebno si ob taki priliki rade privoščijo kako izredno veselje v gosposkih hišah, kjer jim že itak bolj strežejo.

Naj le to objavim, kaj so počenjale unkrat v gradu, ki je blizu naše vasi. Kmalu po božiču so se grajski odpeljali neko popoldne na poset k prijateljski obitelji. Otroci so sicer prosili mamo, naj bi smeli s seboj vzeti tudi mucke, ki so tako krotke in prikupne. A materi ta predlog nadležnih otrok ni bil kar nič všeč, češ, kdo bo neki pazil še na mačke, ko je že z otroci tolik križ, če jih kdo hoče vzdržati v pravem redu. Zato odločno od-bijejo prošnjo s pristavkom, ki se je tudi milosrčni deci zdel dovolj opravičevalen: da bi se ne prehladile, naj rajše ostanejo doma na gorkem!

Kaj so potlej počenjale mucke, ko so bile same doma, pač lahko raz-vidite na sliki, ki je na oni - le strani. Vse igre so poskusile in premetale, ki so jih bili pustili v sobi otroci in odrasli: žogo so premetavale, kocko preobračale . . .; še po slikah v knjigi so brskale. Ko so se naveličale ska-kanja in vsega drugega igranja, spravile so se še na zaboj, ki ga je bil Miklavž prinesel grajskim otrokom in jih presenetil z neko novo igračico. Pa kaj, ko teh mačjih misli ni mogoče uganiti? Ali so stavile, katera bode prva zlezla na zabojček, ali so vadljale, katera pojde odpirat pokrovček, ali pa so kaj drugega ugibale, da bi boljše porabile svojo prostost, — kdo to vé? Bržkone so pa bile njih misli take, kakor njih glave, namreč — mačkine! In njih delo tako, kakor je razumejo mačke — igranje! A to pot je bilo to mačje igranje opasno in usodno. Zakaj, vam sporočim šele v prihodnji šte-vilki. Da boste še bolj radovedni, kaj da utegne biti v zabojčku, vas opozorim, da tam ob strani izpod pokrovčka nekaj ven štrli, kar svedoči, da mora v tej čudni skrinjici biti res kaj posebnega.

(Konec prih.)

